**Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите**

►**B** **ДИРЕКТИВА 2003/41/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**

**от 3 юни 2003 година**

**относно дейностите и надзора на институциите за професионално пенсионно осигуряване**

(ОВ L 235, 23.9.2003 г., стр. 10)

Изменена с

| | | Официален вестник | | |
|---|---|---|---|---|
| | | № | страница | дата |
| ►**M1** | Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 година | L 335 | 1 | 17.12.2009 г. |

▼B

# ДИРЕКТИВА 2003/41/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

**от 3 юни 2003 година**

**относно дейностите и надзора на институциите за професионално пенсионно осигуряване**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 47, параграф 2, член 55 и член 95, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията ([1]),

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ([2]),

в съответствие с процедурата, посочена в член 251 от Договора ([3]),

като имат предвид, че:

(1) Един истински вътрешен пазар на финансовите услуги е от съществено значение за икономическия растеж и за създаването на работни места в Общността.

(2) Много важни етапи бяха вече изминати по пътя към този вътрешен пазар, даващ възможност на финансовите институции да развиват дейност в други държави-членки и гарантиращ високо ниво на защита на потребителите на финансови услуги.

(3) Съобщението на Комисията „Прилагане на рамката на финансовите услуги: план за действие“ определя серия от действия, които са необходими, за да бъде завършен вътрешният пазар на финансовите услуги и Европейският съвет на своята среща в Лисабон на 23 и 24 март 2000 г. призова към изпълнение на плана за действие до 2005 г.

(4) Планът за действие, свързан с финансовите услуги, подчертава, че изработването на директива относно разумния надзор на институциите за професионално пенсионно осигуряване представлява спешен приоритет, тъй като тези важни финансови институции, които са призвани да играят основна роля при интеграцията, ефикасността и ликвидността на финансовите пазари, не са обхванати от никаква цялостна законодателна рамка на Общността, даваща им възможност да се възползват напълно от преимуществата на вътрешния пазар.

(5) Доколкото системите за социално осигуряване са подчинени на нарастващ натиск, значението на допълващата роля на системите за професионално пенсионно осигуряване следва да нараства в бъдеще. Следователно тези системи трябва да се развият, без все пак да се поставя под съмнение важността на пенсионните системи на социалното осигуряване като

([1]) ОВ C 96 E от 27.3.2001 г., стр. 136.
([2]) ОВ C 155 от 29.5.2001 г., стр. 26.
([3]) Становище на Европейския парламент от 4 юли 2001 г. (ОВ C 65 E от 14.3.2002 г., стр. 135), Обща позиция на Съвета от 5 ноември 2002 г. (още непубликувана в *Официален вестник*), Решение на Европейския парламент от 12 март 2003 г. (още непубликувано в *Официален вестник*) и Решение на Съвета от 13 май 2003 г.

▼B

средство за сигурна социална закрила, трайна и ефикасна, която следва да гарантира на възрастните хора едно прилично жизнено равнище и затова следва да бъде в сърцевината на задачата за укрепване на европейския социален модел.

(6) Настоящата директива представлява следователно първа стъпка към създаването на вътрешен пазар за системите за професионално пенсионно осигуряване, организиран на европейско равнище. С установяването на принципа на разумността (*prudent person rule*) като основен принцип в областта на инвестирането на капитали и като се дава възможност на институциите да действат трансгранично, се стимулира пренасочването на спестяванията към сектора на системите за професионално пенсионно осигуряване, като по този начин се допринася за икономическия и социален прогрес.

(7) Нормите на разумен надзор, изложени в настоящата директива целят, както да гарантират едно високо ниво на сигурност за бъдещите пенсионери, като налагат строги правила на надзор, така и да позволят едно ефективно управление на системите за професионално пенсионно осигуряване.

(8) Институциите, които се разграничават напълно от което и да е предприятие осигурител и които действат въз основа на принципа на капитализирането с единствената цел да предоставят пенсионни обезщетения, следва да се ползват от свободата на предоставяне на услуги и от свободата на инвестиране, при единственото условие да спазват съгласуваните изисквания за разумно финансово управление, независимо от това дали тези институции се разглеждат като правни субекти или не.

(9) В съответствие с принципа на субсидиарността, държавите-членки трябва да си запазят пълната отговорност за организирането на техните пенсионноосигурителни системи, както и правото да взимат решения относно ролята на всеки един от трите „стълба“ на системата за пенсиониране във всяка от тези държави. По отношение на втория стълб, те следва да си запазят също пълната отговорност за ролята и функциите на различните институции, които предоставят обезщетения в областта на професионалното пенсионно осигуряване, като отрасловите пенсионни фондове, пенсионните каси към предприятията или животозастрахователните дружества. Настоящата директива не цели да постави под въпрос този прерогатив.

(10) В националните правила относно участието на самостоятелно заетите лица в системите за професионално пенсионно осигуряване има различия. В някои държави-членки институциите за професионално пенсионно осигуряване могат да действат въз основа на споразумения с даден отрасъл или със сдружения осигурители, чиито членове имат качеството на самостоятелно заети лица, или направо със самостоятелно заети и със заети лица. В някои държави-членки едно самостоятелно заето лице може да членува в дадена институция, когато то действа в качеството си на работодател или когато предоставя своите професионални услуги на едно предприятие. В някои държави-членки самостоятелно заетите лица не могат да членуват в организации за професионално пенсионно осигуряване, освен ако са налице определени условия, по-специално тези, предвидени в социалното и в трудовото законодателство.

(11) Институциите, управляващи системи за социално осигуряване, които вече са постигнали координация на

▼B

общностно ниво, следва да бъдат изключени от приложното поле на настоящата директива. Важно е обаче, да се отчете спецификата на институциите, които в една държава-членка управляват едновременно системи за социално осигуряване и системи за професионално пенсионно осигуряване.

(12) Финансовите институции, които вече използват нормативна база според правото на Общността, следва като цяло да бъдат изключени от приложното поле на настоящата директива. Независимо от това, тъй като тези институции могат също, в някои случаи, да предлагат услуги за професионално пенсионно осигуряване, важно е да се гарантира, че настоящата директива няма да доведе до нарушения на конкуренцията. Такива нарушения могат да бъдат избегнати като се прилагат изискванията за разумно финансово управление съгласно настоящата директива по отношение на услугите за професионално пенсионно осигуряване, предоставяни от животозастрахователните компании. Комисията следва също така да следи внимателно положението на пазара на професионалното пенсионно осигуряване и да преценява възможността да разпростре прилагането по избор на настоящата директива по отношение на други финансови институции, подчинени на нормативна уредба.

(13) Когато целят да осигурят финансова сигурност през пенсионната възраст, обезщетенията, отпускани от институциите за професионално пенсионно осигуряване, следва по правило, да гарантират плащането на пожизнена пенсия. Плащането на временна пенсия или на еднократна сума, също следва да бъде възможно.

(14) Важно е да се гарантира, че възрастните хора и хората с увреждания не са изложени на риск от бедност и че те могат да имат задоволителен жизнен стандарт. Подходящото покриване на биометричните рискове в рамките на системите за професионално пенсионно осигуряване е един важен аспект от борбата с бедността и с несигурността при възрастните хора. При установяването на пенсионната система, работодателите и работниците или техните съответни представители трябва да разгледат възможностите за включване в пенсионната система на разпоредби, предвиждащи покриване на риска от дълголетие и от професионални увреждания, както и плащания на преживелите наследници, които са на издръжка.

(15) Ако бъде дадена възможност на държавите-членки да изключат от приложното поле на националната уредба институциите, които управляват системи, обхващащи най-много сто осигурени лица, това може да улесни надзора в някои държави-членки, без да засегне доброто функциониране на вътрешния пазар в тази област. Все пак това не следва да ограничава правото на тези институции да посочват, за управлението на техния инвестиционен портфейл и за запазването на техните активи, управители и депозитари, установени в друга държава-членка и надлежно упълномощени.

(16) От приложното поле на настоящата директива следва да се изключат институции като „Unterstützungskassen“ в Германия, чиито членове нямат законно право на обезщетения в определен размер и в които техните интереси са защитени от задължителна застраховка срещу риск от неплатежоспособност.

(17) От гледна точка защитата интересите на членовете и бенефициерите, би било добре институциите за професионално пенсионно осигуряване да ограничат дейностите си до тези видове дейности, които са посочени в настоящата директива и до дейностите, които произтичат от тях.

▼B

(18) В случай на несъстоятелност на предприятие осигурител, членуващото осигурено лице рискува да загуби едновременно работата си и правата на пенсия, които е придобило. Ето защо е важно да се следи за ясно разграничение между това предприятие и институцията, и да се определят минимални норми за разумно финансово управление, за да бъде гарантирана закрилата на членовете.

(19) Организациите за професионално пенсионно осигуряване осъществяват дейността си и спрямо тях се осъществява надзор според правила, които се различават чувствително в различните държави-членки. В някои държави-членки надзорът може да се упражнява не само спрямо самата институция, но също и спрямо структурите или дружествата, на които е разрешено да управляват тези организации. Държавите-членки трябва да могат да отчитат тази особеност, докато всички изисквания, установени в настоящата директива бъдат реално изпълнени. Държавите-членки трябва също да бъдат в състояние да разрешават на застрахователните предприятия и на другите финансови структури да управляват институциите за професионално пенсионно осигуряване.

(20) Институциите за професионално пенсионно осигуряване предоставят финансови услуги; като се има предвид, че носят голяма отговорност по отношение изплащането на обезщетения от професионалното пенсионно осигуряване, те трябва да отговарят на някои минимални норми за разумно управление, що се отнася до техните дейности и условията на функционирането им.

(21) Значителният брой институции в някои държави-членки налага да се намери прагматично решение на въпроса за предварителното одобрение на институциите. Все пак когато една институция желае да управлява една пенсионноосигурителна система в друга държава-членка, трябва да се изисква предварително разрешение от компетентния орган на държавата-членка по произход.

(22) Всяка държава-членка трябва да задължи всяка институция, установена на нейната територия, да изготвя годишен счетоводен отчет и годишен доклад като отчита всяка пенсионна система, управлявана от институцията и по целесъобразност, годишни счетоводни отчети и годишни доклади за всяка пенсионна система. Тези годишни счетоводни отчети и годишни доклади, даващи една вярна и точна картина — надлежно одобрена от оправомощено лице — на активите, на пасивите и финансовото положение на институцията, и отчитащи всяка пенсионна система, управлявана от дадена институция, са източник на съществена информация едновременно за членуващите осигурени лица и бенефициерите на дадена система и за компетентните органи. Те позволяват, по-специално на последните, да контролират финансовата стабилност на дадена институция и да преценят дали тя може да се справи с всички свои договорни задължения.

(23) Подходящата информация е от първостепенно значение за членовете и бенефициентите на една пенсионна система. Това е особено важно за молбите за информация относно финансовата стабилност на институцията, договорните правила, обезщетенията и реалното финансиране на натрупаните суми за пенсия, както и политиката на вложенията и управлението на риска, и на разходите.

(24) Политиката на вложенията на една институция е решаващ фактор едновременно за сигурността на професионалните пенсии и за тяхната достъпност от финансова гледна точка. Ето защо, институциите трябва да обявят принципите, на

▼B

които се основава тяхната политика на вложения и поне на всеки три години да преразглеждат тези принципи. Описанието на тези принципи трябва да бъде поставено на разположение на компетентния орган и също съобщавано при поискване на членовете и бенефициентите на всяка пенсионна система.

(25) За да изпълнят задълженията си по закон, компетентните органи следва да разполагат съответно с право на информация и право на намеса по отношение на институциите и на лицата, които ги управляват ефективно. Когато една институция за професионално пенсионно осигуряване е прехвърлила на други предприятия (изнасяне на дейността извън институцията) някои важни функции като управлението на вложенията, технологията на информацията или счетоводството, тези с право на информация и право на намеса трябва да могат да се разпростират по отношение на цитираните функции, така че да се провери дали тези дейности се упражняват в съответствие с правилата за надзор.

(26) Разумното изчисляване на техническите резерви е основно условие за гарантиране изпълнението на задълженията за плащане на пенсионните обезщетения. Ето защо е необходимо това изчисляване да се направи на основата на признати актюерски методи и да бъде заверено от квалифицирани лица. Максималният лихвен процент следва да бъде избран разумно, в съответствие с приложимите национални правила. Минималният размер на техническите резерви следва едновременно да бъде достатъчен, за да може да продължава плащането за бенефициентите на обслужваните към момента обезщетения и да се държи сметка за задълженията, които произтичат от натрупаните от членовете права на пенсия.

(27) Рисковете, покрити от институциите, се различават чувствително в различните държави-членки. Поради това държавите-членки по произход трябва да могат да подчиняват изчисляването на техническите резерви на допълнителни по-детайлни правила от изложените в настоящата директива.

(28) Притежаването на подходящи активи и в достатъчно количество за покриване на техническите резерви защитава интересите на членовете и бенефициентите на пенсионната система в случаите, когато предприятието осигурител стане неплатежоспособно. Особено в случай на трансгранична дейност, взаимното признаване на принципите на надзор, прилагани в държавите-членки, изисква техническите резерви да бъдат изцяло гарантирани във всеки един момент.

(29) Ако институцията не действа на трансгранична основа, държавите-членки следва да могат да разрешават частично покриване, само при условие че е бил изработен подходящ план за връщане към пълно покриване и без да се изключва приложението на изискванията на Директива 80/987/ЕИО на Съвета от 20 октомври 1980 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно закрилата на работниците и служителите в случай на неплатежоспособност на работодателя ([1]).

(30) В много случаи е възможно предприятието осигурител, а не самата институция, или да покрива биометричните рискове, или да гарантира някои обезщетения, или някои доходи.

([1]) ОВ L 283 от 28.10.1980 г., стр. 23. Директива, последно изменена с Директива 2002/74/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 270 от 8.10.2002 г., стр. 10).

▼B

Случва се обаче, самата институция да предоставя това покритие или тези гаранции и задълженията на предприятията осигурители да се сведат основно до плащането на необходимите осигурителни вноски. При това положение предлаганите продукти приличат на тези на животозастрахователните компании. Следователно, заинтересованите институции следва да разполагат поне със същите собствени допълнителни фондове като тях.

(31) Институциите са много дългосрочни инвеститори. Реализирането на активите, с които те разполагат по начало, не може да има друга цел освен предоставянето на пенсионни обезщетения. Освен това, за да защитят както следва правата на членовете и на бенефициентите, институциите трябва да могат да изберат разпределение на активите си, което да отговаря на точното естество и продължителност на техните задължения. Това поражда необходимостта от ефикасен надзор и от подход спрямо правилата за вложенията, който да предоставя на институциите достатъчна гъвкавост при взимане на решения относно най-сигурната и най-ефикасната политика на вложенията и да ги задължава да действат разумно. Спазването на принципа на разумността предполага от този момент нататък политика на вложенията, която да бъде приспособена към членската структура на всяка институция за професионално пенсионно осигуряване.

(32) Методите и практиките в областта на надзора са различни в държавите-членки. Ето защо е добре да им бъде предоставена известна свобода на действие при определянето на точните правила за вложенията, които те биха искали да наложат на институциите, установени на тяхна територия. Все пак, правилата следва да не нарушават принципа на свободно движение на капитали без това да е оправдано от гледна точка на разумността.

(33) Като инвеститори в много дългосрочен план, изложени на риск от ниска ликвидност, за институциите за професионално пенсионно осигуряване е много подходящо да инвестират в разумни граници в неликвидни активи като например в пазарите на рисков капитал. Те могат също да се възползват от възможностите за разнообразяване на международно равнище. Следователно, вложенията в акции на пазарите на рисков капитал и в други национални валути, различни от тези на тяхното задължение, не следва да бъдат ограничавани, освен по съображения за разумност.

(34) Все пак, ако действа на трансгранична основа, институцията може да бъде поканена от компетентните органи на приемащата държава-членка, да ограничи вложенията в акции и в други сходни активи, нетъргуеми на един регулиран пазар, в акции и в други инструменти, емитирани от едно и също предприятие, или в активи, деноминирани в несходни валути, при условие че тези правила се прилагат също и по отношение на институциите, установени в приемащата държава-членка.

(35) Рестриктивните мерки, наложени на свободния избор от институциите, на одобрени управляващи активи и депозитари, ограничават конкуренцията във вътрешния пазар и следва заради това да бъдат премахнати.

(36) Без да се засягат разпоредбите на националното социално и трудово законодателство относно организирането на пенсионноосигурителните системи, включително задължителното членство и на разпоредбите, приети в резултат на преговорите във връзка с колективните трудови договори, институциите следва да имат възможност да предоставят услугите си в други държави-членки. Те следва да могат да

▼B

се поставят в услуга на предприятия, установени на територията на други държави-членки и да управляват пенсионноосигурителни системи с членове, установени в повече от една държава-членка. Това би им позволило да направят съществени икономии от такъв мащаб, че да подобрят конкурентоспособността на сектора в Европа и да улеснят мобилността на работната ръка. Затова е добре да се постигне взаимно признаване на нормите за разумно управление. Освен ако е предвидено друго, правилното прилагане на нормите за разумно управление следва да бъде контролирано от компетентните органи на държавата-членка по произход.

(37) Правото на институция на една държава-членка да управлява система за професионално пенсионно осигуряване установена в друга държава-членка, следва да се упражнява при пълно спазване на разпоредбите на социалното и трудовото законодателство, които са в сила в приемащата държава-членка, доколкото то се отнася до изплащането на професионалните пенсии, например до определянето и изплащането на пенсионните обезщетения и до условията за прехвърляемост на пенсионните права.

(38) Когато активите и пасивите на една система са частично освободени от наложен върху тях запор, разпоредбите на настоящата директива се прилагат по специфичен начин спрямо нея.

(39) Важно е да се предвиди сътрудничество между компетентните органи на държавите-членки за нуждите на надзора и между посочените органи и Комисията, за други цели. При изпълнението на техните задължения и за да допринесат за еднаквото и навременно прилагане на настоящата директива, компетентните органи следва да обменят помежду си необходимата информация с оглед прилагането на разпоредбите на настоящата директива. Комисията е уведомила за намерението си да създаде един комитет от органи по надзора, за да насърчи сътрудничеството, съгласуването и обмена на възгледи между националните компетентни органи и да стимулира еднаквото прилагане на настоящата директива.

(40) Тъй като целта на предвидената дейност, а именно създаването на законова рамка на Общността, обхващаща институциите за професионално пенсионно осигуряване, не може да се осъществи по задоволителен начин от държавите-членки и може следователно, поради обхвата и последиците на предвидената дейност, да бъде по-добре осъществена на общностно ниво, Общността може да вземе мерки, в съответствие с принципа на субсидиарността, посочен в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалността, така както е посочен в цитирания член, настоящата директива не надхвърля границите на необходимото за постигането на тази цел,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

*Член 1*

**Предмет**

Настоящата директива определя правилата относно достъпа до дейностите на институциите за професионално пенсионно осигуряване и относно тяхното упражняване.

▼B

*Член 2*

**Приложно поле**

1. Настоящата директива се прилага по отношение на институциите за професионално пенсионно осигуряване. Когато в съответствие с националното законодателство, институциите за професионално пенсионно осигуряване нямат правосубектност, държавите-членки прилагат настоящата директива или по отношение на тези институции, или при спазване на параграф 2, по отношение на структурите, които отговарят за тяхното управление и които действат от тяхно име.

2. Настоящата директива не се прилага по отношение на:

а) институциите, които управляват социалноосигурителните системи, попадащи в приложното поле на Регламент (ЕИО) № 1408/71 ([1]) и Регламент (ЕИО) № 574/72 ([2]);

б) институциите, които са предмет на Директива 73/239/ЕИО ([3]), Директива 85/611/ЕИО ([4]), Директива 93/22/ЕИО ([5]), Директива 2000/12/ЕО ([6]) и на Директива 2002/83/ЕО ([7]);

в) институциите, които действат по метода на разпределение;

г) институциите, в които работниците и служителите на предприятия осигурители нямат законно право на обезщетения и в които предприятието осигурител може във всеки момент да изтегли активите, без да е задължително да изпълни задълженията си за изплащане на пенсионни обезщетения;

д) предприятията, които използват схеми за отчетни резерви, с оглед изплащането на пенсионни обезщетения на техните работници и служители.

---

([1]) Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 г. за прилагането на схеми за социално осигуряване на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността (ОВ L 149, 5.7.1971 г., стр. 2). Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1386/2001 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 187, 10.7.2001 г., стр. 1).

([2]) Регламент (ЕИО) № 574/72 на Съвета от 21 март 1972 г., за определяне на процедурата за прилагане на Регламент (ЕИО) № 1408/71 за прилагането на схемите на социално осигуряване на заети лица, на самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността (ОВ L 74, 27.3.1972 г., стр. 1). Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 410/2002 на Комисията (ОВ L 62, 5.3.2002 г., стр. 17).

([3]) Първа директива 73/239/ЕИО на Съвета от 24 юли 1973 г. за съгласуване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно достъпа до упражняването на пряка застрахователна дейност, различна от животозастраховане (ОВ L 228, 16.8.1973, стр. 3). Директива, последно изменена с Директива 2002/13/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 77, 20.3.2002 г., стр. 17).

([4]) Директива 85/611/ЕИО на Съвета от 20 декември 1985 г. относно координиране на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК)(ОВ L 375, 31.12.1985 г., стр. 3). Директива, последно изменена с Директива 2001/108/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 41, 13.2.2002 г., стр. 35).

([5]) Директива 93/22/ЕИО на Съвета от 10 май 1993 г. относно инвестиционните услуги в областта на ценните книжа (ОВ L 141, 11.6.1993 г., стр. 27). Директива, последно изменена с Директива 2000/64/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 290, 17.11.2000 г., стр. 27).

([6]) Директива 2000/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 март 2000 г. относно предприемането и осъществяването на дейност на кредитните институции (ОВ L 126, 26.5.2000 г., стр. 1). Директива, последно изменена с Директива 2000/28/ЕО (ОВ L 275, 27.10.2000 г., стр. 37).

([7]) Директива 2002/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 ноември 2002 г. относно животозастраховането (ОВ L 345, 19.12.2002 г., стр. 1).

▼B

*Член 3*

**Прилагане по отношение на институциите, управляващи системи за социално осигуряване**

Институциите за професионално пенсионно осигуряване, които също управляват системи за задължително пенсионно осигуряване, свързани с отношения по заетост, и които се считат за системи за социално осигуряване, попадащи в приложното поле на Регламенти (ЕИО) № 1408/71 и (ЕИО) № 574/72 са предмет на настоящата директива по отношение на тяхната незадължителна дейност в областта на професионалното пенсионно осигуряване. В този случай, съответните задължения и активи се обособяват и не е разрешено те да бъдат прехвърляни към системите за задължително пенсионно осигуряване, които се третират като системи за социално осигуряване и обратно.

*Член 4*

**Прилагане по избор по отношение на институциите, които попадат в приложното поле на Директива 2002/83/ЕО**

Държавите-членки по произход могат да изберат да прилагат разпоредбите на членове 9—16 и 18—20 от настоящата директива по отношение на дейностите по професионално пенсионно осигуряване, осъществявани от застрахователните предприятия, за които се прилага Директива 2002/83/ЕО. В този случай, всички активи и задължения, свързани с тези дейности, се обособяват, управляват се и се организират отделно от другите дейности на застрахователните предприятия, без никаква възможност за прехвърляне.

В този случай и единствено по отношение на дейностите по професионално пенсионно осигуряване, застрахователните предприятия не са подчинени на разпоредбите на членове 20—26, 31 и 36 от Директива 2002/83/ЕО.

Държавата-членка по произход следи, или компетентните органи, или органите, отговарящи за надзора над застрахователните предприятия, попадащи в приложното поле на Директива 2002/83/ЕО, в рамките на техните надзорни дейности да контролират стриктното разделяне на съответните дейности по професионално пенсионно осигуряване.

*Член 5*

**Малки пенсионни институции и законни системи**

С изключение на член 19, държавите-членки могат да решат да не прилагат настоящата директива или някои части от нея по отношение на всяка институция, установена на техните територии, която управлява пенсионни системи, включващи общо по-малко от сто членове. В съответствие с разпоредбата на член 2, параграф 2, тези институции следва все пак да имат възможност да се ползват от правото да прилагат настоящата директива на доброволна основа. Член 20 може да се прилага, само ако се прилагат всички други разпоредби на настоящата директива.

Държавите-членки могат да изберат да не прилагат членове 9—17 по отношение на институциите, за които професионалното пенсионно осигуряване е предвидено в закона, в съответствие със законодателството и е гарантирано от една публична институция. Член 20 може да се прилага, само ако се прилагат всички други разпоредби на настоящата директива.

▼B

*Член 6*

**Определения**

По смисъла на настоящата директива:

а) „институция за професионално пенсионно осигуряване“ или „институция“, означава предприятие, независимо от правната му форма, което функционира въз основа на принципа на финансирането чрез капитализация и което е създадено отделно от всякакво предприятие или организация осигурител с цел да предоставя пенсионни обезщетения, свързани с една професионална дейност, въз основа на споразумение или на договор, сключен:

— индивидуално или колективно между работодателя/работодателите и работника/работниците или служителя/служителите или техните съответни представители, или

— със самостоятелно заети лица, в съответствие със законодателството на приемащите държави-членки и на държавите-членки по произход,

и което извършва дейности, които произтичат пряко от тази цел;

б) „пенсионна система“ означава договор, споразумение или фидуциарен акт или правила, установяващи какви пенсионни обезщетения се предоставят и при какви условия;

в) „предприятие осигурител“ означава всяко предприятие или всяка друга организация, която включва или се състои от едно или повече физически или юридически лица, която действа като работодател или като самостоятелно заето лице, или съчетава тези две качества и която плаща вноски на една институция за професионално пенсионно осигуряване;

г) „пенсионни обезщетения“ означава обезщетения, предоставяни в зависимост от достигането или с оглед перспективата за достигане на пенсионна възраст или когато те се получават като допълнение на цитираните обезщетения и се предоставят като допълнение под формата на плащане в случай на смърт, на увреждане, на преустановяване на дейността, или под формата на помощи или на услуги в случай на болест, на бедност или на смърт. За да допринесат за гарантирането на финансовата сигурност през пенсионния период, тези обезщетения най-често са под формата на пожизнени плащания. Все пак, те могат също да бъдат плащания за ограничен период или на еднократна сума;

д) „член“ означава лице, на което професионалната дейност дава или ще даде право на пенсионни обезщетения в съответствие с разпоредбите на пенсионната система;

е) „бенефициер“ означава лице, което получава пенсионни обезщетения;

ж) „компетентни органи“ означава националните органи, определени да осъществяват функциите, предвидени в настоящата директива;

з) „биометрични рискове“ означава рисковете, свързани със смърт, с увреждане и дълголетие;

и) „държава-членка по произход“ означава държавата-членка, в която се намират седалището и главното управление на институцията или при липса на седалище, нейното главно управление;

й) „приемаща държава-членка“ означава държавата-членка, чиито съответни социално и трудово законодателство в областта на системите на професионално пенсионно осигуряване се

▼B

прилагат в отношенията между предприятието осигурител и членовете.

*Член 7*

**Дейност на институциите**

Всяка държава-членка налага на институциите, установени на нейната територия задължението да ограничат техните дейности до операциите, свързани с пенсионните обезщетения и с действията, които произтичат от тях.

Когато, в съответствие с член 4, едно застрахователно предприятие управлява дейностите по професионалното пенсионно осигуряване като обособи своите активи и своите задължения, активите и задълженията, предмет на това обособяване, се ограничават до операциите, свързани с пенсионните обезщетения и с дейностите, които произтичат пряко от тях.

*Член 8*

**Юридическо разделяне между предприятия осигурители и институции за професионално пенсионно осигуряване**

Всяка държава-членка следи за съществуването на юридическо разделяне между едно предприятие осигурител и една институция за професионално пенсионно осигуряване, за да може, в случай на несъстоятелност на първото, активите на институцията да бъдат гарантирани в интерес на членовете и бенефициерите.

*Член 9*

**Условия за функциониране**

1. Всяка държава-членка следи за всяка институция, установена на нейната територия:

а) институцията да бъде вписана в национален регистър от компетентната надзорна институция, или да бъде одобрена; в случай на трансгранична дейност, посочена в член 20, регистърът посочва също държавите-членки, в които действа институцията;

б) институцията да бъде реално управлявана от лица с добра репутация, които следва да имат необходимата професионална квалификация и опит или да използват услугите на консултанти, притежаващи тази професионална квалификация и опит;

в) създадените по подходящ начин правила относно функционирането на всяка пенсионноосигурителна система, управлявана от институцията, да бъдат приложени и всички членове да бъдат информирани за тях по подходящ начин;

г) всички технически резерви да са изчислени и заверени от актюер или при липса на такъв, от всеки друг специалист в тази област, включително одитор, в съответствие с правилата на националното законодателство, въз основа на актюерските методи, признати от компетентните органи на държавата-членка по произход;

д) предприятието осигурител да се е задължило да осигури редовно финансиране на системата, тогава, когато то гарантира плащането на пенсионните обезщетения;

е) членовете да са достатъчно информирани за условията на пенсионноосигурителната система, по-специално що се отнася до:

▼B

i) правата и задълженията на заинтересованите страни от пенсионноосигурителната система;

ii) финансовите и техническите рискове и другите рискове свързани с пенсионноосигурителната система;

iii) естеството и разпределянето на тези рискове.

2. В съответствие с принципа на субсидиарността и като се държи сметка за обема на пенсионните обезщетения, предоставяни от системите на социално осигуряване, една държава-членка може да предвиди покриването на рисковете дълголетие и увреждане, обезщетенията за преживелите наследници, които са на издръжка и гаранция за обратно изплащане на платените осигурителни вноски да бъдат предложени на членовете като допълнителни престации, ако работодателите и работниците или служителите, или техните съответни представители постигнат съгласие за това.

3. Една държава-членка може да подчини условията за функциониране на една институция, установена на нейна територия на други изисквания, за да гарантира подходяща защита на интересите на членовете и бенефициерите.

4. Една държава-членка може да разреши или да задължи институциите, установени на нейна територия да поверят, изцяло или отчасти управлението на тези институции на други структури, действащи за сметка на първите.

5. В случай на трансгранична дейност, така както е определена в член 20, условията за функционирането на институцията следва да получат предварителното одобрение на компетентните органи на държавата-членка по произход.

*Член 10*

**Годишен счетоводен отчет и доклад за дейността**

Всяка държава-членка изисква всяка институция, установена на нейната територия, да изготвя годишен счетоводен отчет и доклад, като се съобразява с всяка пенсионна система, управлявана от институцията и по целесъобразност, годишни счетоводни отчети и годишни доклади за всяка отделна пенсионно-осигурителна система. Годишните счетоводни отчети и годишните доклади следва да дават точна и вярна картина на активите, на пасивите на институцията и на нейното финансово състояние. Годишните счетоводни отчети и информацията, която се съдържа в докладите за дейността, следва да са последователни, пълни, ясно представени и надлежно одобрени от упълномощените за това лица в съответствие с националното законодателство.

*Член 11*

**Информация, която следва да се предостави на членовете и бенефициерите**

1. В зависимост от естеството на въведената пенсионноосигурителна система, всяка държава-членка следи всяка институция, установена на нейната територия, да предоставя поне информацията, посочена в настоящия член.

2. Членовете и бенефициерите и/или, когато е уместно, техните представители получават:

а) при поискване, годишния счетоводен отчет и годишния доклад за дейността, посочени в член 10 и когато една институция отговаря за повече от една система, те получават тези, свързани с тяхната собствена пенсионна система;

▼B

б) в разумен срок, всяка съществена информация, отнасяща се до евентуални промени на разпоредбите на пенсионноосигурителната система.

3. Декларацията за принципите, на които се основава политиката на вложенията така, както е посочена в член 12, се съобщава по тяхно искане, на членовете и бенефициерите и/или, по целесъобразност, на техните представители.

4. Всеки член получава също, при поискване, подробна и съществена информация относно:

а) нивото, което пенсионните обезщетения следва да достигнат, ако такъв е случаят;

б) нивото на обезщетенията в случай на преустановяване на работа;

в) когато членът понася риска от вложението, спектъра от евентуалните възможности за вложение и инвестиционния портфейл с описание на рисковете, и на цените, свързани с тези вложения;

г) условията за прехвърляне на пенсионните права към друга институция за професионално пенсионно осигуряване, в случай на прекратяване на отношенията на заетост.

Членовете получават всяка година кратка информация за положението на институцията и за текущото ниво на финансиране на натрупаните им индивидуални права.

5. При излизане в пенсия или когато други обезщетения станат изискуеми, всеки бенефициер получава подходяща информация за обезщетенията, които му се дължат и за съответстващите на тях възможности за плащане.

*Член 12*

**Декларация относно принципите, на които се основава политиката на вложенията**

Всяка държава-членка гарантира, че всяка институция, установена на нейната територия, ще изработи и ще преразглежда, поне на всеки три години, писмена декларация за принципите на нейната политика на вложенията. Тази декларация следва да бъде ревизирана незабавно след всяка значителна промяна на политиката на вложенията. Държавите-членки правят необходимото, за да съдържа тази декларация, поне такива елементи, като методите на оценяване на риска на вложенията, прилаганите техники на управление на риска и стратегическото разпределение на активите с оглед на естеството и продължителността на пенсионните задължения.

*Член 13*

**Информация, която следва да бъде предоставена на компетентните органи**

Всяка държава-членка следи по отношение на всяка институция, установена на нейната територия, компетентните органи да разполагат с необходимите права и средства, за да:

а) изискват от институциите, от членовете на техните управителни съвети, от техните управители и други ръководители или от лицата, отговорни за контрола по отношение на институциите, да предоставят сведения за всички въпроси, свързани с тяхната дейност или да предават всеки документ относно дейността им;

▼B

б) упражняват надзор спрямо отношенията между институцията и други предприятия или между институциите, когато институциите прехвърлят функции на тези предприятия или на други институции (изнасяне на дейността извън институцията), които имат влияние върху финансовото положение на институцията или които имат съществено значение за ефикасността на надзора;

в) получават редовно декларацията за принципите, на които се основава политиката на вложенията, годишните счетоводни отчети и годишните доклади за дейността, както и всички документи, необходими за упражняване на надзора. Тези документи могат, по-специално да бъдат:

i) вътрешни междинни доклади;

ii) актюерски оценки и техните подробни хипотези;

iii) изследвания за съотношението между активите и пасивите;

iv) документи, удостоверяващи съответствието с принципите, на които се основава политиката на вложенията;

v) доказателства, че вноските са били внесени, така както е било предвидено;

vi) докладите на лицата, натоварени да одитират годишните счетоводни отчети, посочени в член 10;

г) се пристъпи към проверки на място в помещенията на институциите и по целесъобразност, при изнесени извън дейността на институцията функции, за да се провери дали дейностите се упражняват в съответствие с правилата за надзор.

*Член 14*

**Право на намеса и задължения на компетентните органи**

1. Компетентните органи изискват всяка институция, установена на тяхната територия, да разполага с добра административна и счетоводна организация и с подходящи счетоводни процедури и механизми за вътрешен контрол.

2. Компетентните органи могат да вземат, по отношение на всяка институция, установена на тяхната територия, или на нейните ръководители, всички подходящи и необходими мерки, включително, ако е необходимо, административни или финансови мерки, за да предотвратят или да бъдат приложени при всяка нередност, която би увредила интересите на членовете и бенефициерите.

Те могат също да ограничат или да изключат правото на една институция да разполага свободно с активите си, когато тази институция, по-специално:

а) не е осигурила достатъчни технически резерви с оглед на цялостната ѝ дейност или разполага с активи, недостатъчни да покрият нейните технически резерви;

б) не притежава установените по силата на съответните разпоредби собствени средства.

3. За да гарантират интересите на членовете и бенефициерите, компетентните органи могат да прехвърлят, изцяло или отчасти, правомощията, предоставени от закона на държавата-членка по произход на ръководителите на една институция, установена на тяхната територия, на специален представител, способен да упражнява тези правомощия.

▼B

4. Компетентните органи могат да забранят или да ограничат дейностите на една институция, установена на тяхната територия, по-специално, ако тя:

а) не защитава по подходящ начин интересите на членовете и бенефициерите;

б) е престанала да отговаря на условията на функционирането;

в) нарушава сериозно своите задължения според правилата, на които тя е подчинена;

г) в случай на трансгранична дейност не спазва изискванията на социалното и трудовото законодателство на приемащата държава-членка в областта на професионалното пенсионно осигуряване.

Всяко решение да се забрани дейността на една институция се мотивира с точно посочени основания и се съобщава на тази институция.

5. Държавите-членки гарантират, че решенията, които са взети по отношение на една институция, въз основа на законови, подзаконови и административни разпоредби, приети въз основа на настоящата директива, могат да бъдат обжалвани пред съдилищата.

*Член 15*

**Технически резерви**

1. Държавата-членка по произход се уверява, че институциите, управляващи системи за професионално пенсионно осигуряване, установяват във всеки момент, по отношение на всички пенсионноосигурителни системи, подходящ размер на пасивите, който да отговаря на финансовите задължения, които произтичат от техния портфейл от съществуващите пенсионни договори.

2. Държавата-членка по произход се уверява, че институциите, управляващи системите на професионално пенсионно осигуряване, в рамките на които те покриват биометрични рискове и/или гарантират или доходността на вложенията, или едно определено ниво на обезщетения, установяват технически резерви, достатъчни за целия комплекс от тези системи.

3. Изчисляването на тези технически резерви се извършва всяка година. Все пак държавата-членка по произход може да разреши изчисляването да става на всеки три години, ако институцията предостави на членовете и/или на компетентните органи удостоверение или доклад, установяващ измененията, извършени през междинните години. Това удостоверение или доклад следва да отразява развитието, което са претърпели техническите резерви и измененията, настъпили в покритите рискове.

4. Изчисляването на техническите резерви се извършва и се удостоверява от актюер или при липса на такъв, от друг специалист в тази област, включително от одитор, в съответствие с националното законодателство, въз основа на актюерски методи, признати от компетентните органи на държавата-членка по произход в съответствие със следните принципи:

а) минималният размер на техническите резерви се изчислява посредством едно достатъчно разумно актюерско оценяване, което отчита всички поети от институцията ангажименти по отношение на задълженията и на вноските, съответстващи на пенсионноосигурителните задължения на институцията. Той следва да бъде достатъчен едновременно, за да продължат текущо обслужваните пенсии и обезщетения да бъдат изплащани на техните бенефициери и за да отразява задълженията, които произтичат от натрупаните членски права на

▼B

пенсия. Възприетите за оценка на задълженията икономически и актюерски хипотези също се избират разумно, като се отчита, по целесъобразност, подходящ марж за неблагоприятните колебания;

б) използваните максимални лихвени проценти се избират разумно и се определят съгласно всяко съотносимо правило на държавата-членка по произход. Тези разумно избрани лихвени проценти се определят като се държи сметка за:

— доходността на съответните активи, държани от институцията, както и за доходността на бъдещата възвръщаемост на инвестициите, и/или

— доходността на държавните облигации или пазарната доходност с високо качество;

в) биометричните таблици, използвани за изчисляването на техническите резерви, се основават на принципите на разумността, като държат сметка за основните характеристики на групата на членовете и пенсионноосигурителните системи, по-специално на очакваните изменения на съответните рискове;

г) методът и основата на изчисляването на тези технически резерви остават поначало постоянни от една финансова година до друга. Все пак, възникнали несъответствия могат да бъдат оправдани от промяна в юридическите, демографските или икономическите данни, на които се основават хипотезите.

5. Държавата-членка по произход може да подчини изчисляването на техническите резерви на допълнителни и по-подробни изисквания, за да осигури подходяща защита на интересите на членовете и бенефициерите.

6. С оглед на бъдеща по-оправдана хармонизация на правилата относно изчисляването на техническите резерви, по-специално за размера на лихвите и за други хипотези, които влияят на нивото на техническите резерви, Комисията публикува на всеки две години или по искане на една държава-членка, доклад за състоянието на развитието на трансграничните дейности.

Комисията предлага всички необходими мерки, за да предотврати евентуални нарушения, предизвикани от различните нива на лихвените проценти и за защита на интересите на бенефициерите и членовете по всички системи.

*Член 16*

**Финансиране на техническите резерви**

1. Държавата-членка по произход изисква всяка институция да разполага във всеки един момент с достатъчни и подходящи активи, които да покрият техническите резерви във връзка с целия комплекс от пенсионноосигурителни системи, които тя управлява.

2. Държавата-членка по произход може да разреши, за ограничен период от време, на една институция да не разполага с активи, достатъчни да покрият техническите резерви. В този случай компетентният орган задължава институцията да приеме конкретен и осъществим план за оздравяване, за да гарантира, че разпоредбите на параграф 1 ще бъдат отново спазени. Планът следва да отговаря и на следните условия:

а) институцията изработва конкретен и осъществим план за възстановяване на активите, изискуеми, за да се покрият изцяло техническите резерви в необходимия срок. Този план се поставя на разположение на членовете или по целесъобразност, на техните

▼B

представители и/или се представя за одобрение на компетентния орган на държавата-членка по произход;

б) при изработването на плана се държи сметка за конкретното положение на институцията, по-специално за структурата на нейните активи и пасиви, за нейния профил на риска, нейния план за ликвидност, за възрастовия профил на нейните членове, имащи право на пенсионни обезщетения, спецификата на системите, които са в начален стадий и на системите, които преминават от положение на несъществуващо или частично покритие, към положение на пълно покритие;

в) в случай на прекратяване на пенсионноосигурителната система през гореспоменатия в настоящия параграф период, институцията уведомява за това компетентните органи на държавата-членка по произход. Институцията уточнява процедура, даваща възможност да се прехвърлят съответните активи и задължения на една друга финансова институция или подобна организация. Тази процедура се съобщава на компетентните органи на държавата-членка по произход и общите насоки на процедурата се предоставят на разположение на членовете или по целесъобразност, на техните представители при спазване на принципа на поверителност.

3. В случай на трансгранична дейност като тази, посочена в член 20, техническите резерви следва да бъдат изцяло покрити във всеки един момент за всички управлявани системи на пенсионно осигуряване. Ако това условие не бъде спазено, компетентните органи на държавата-членка по произход се намесват в съответствие с член 14. За да се гарантира спазването на това изискване, държавата-членка по произход може да изиска обособяване на активите от задълженията.

*Член 17*

**Нормативно определени собствени средства**

1. Държавата-членка по произход следва да се увери, че институциите, които управляват пенсионноосигурителни системи, за които самата институция, а не предприятието осигурител, поема задължението да покрие биометричните рискове или гарантира определена доходност на вложенията или определено ниво на обезщетенията, държат постоянно, наред с техническите резерви, допълнителни активи, които да служат като допълнителна гаранция. Нивото на тази допълнителна гаранция следва да отразява вида на риска и притежаваните активи за цялостния комплекс от управляваните системи. Тези допълнителни активи следва да бъдат свободни от всякакви предвидими задължения и да представляват един допълнителен гарантиращ сигурността капитал, предназначен да компенсира несъответствията между предвидените и действителните разходи и печалби.

▼M1

2. За целите на изчисляването на минималния размер на допълнителните активи се прилагат правилата, определени в членове 17а - 17 г.

▼B

3. Независимо от това, параграф 1 не забранява на държавите-членки да налагат на институциите, установени на тяхната територия, да държат нормативно определени собствени средства или да установят по-подробни правила, доколкото това е оправдано от гледна точка на разумността.

▼M1

*Член 17а*

**Налична граница на платежоспособност**

1. Всяка държава-членка изисква от всяка институция, посочена в член 17, параграф 1, намираща се на нейна територия, да държи във всеки момент адекватна налична граница на платежоспособност във всеки момент по отношение на всички дейности, като тази граница трябва да бъде най-малко равен на изискванията на настоящата директива.

2. Наличната граница на платежоспособност се състои от активите на застрахователното предприятие, намалени с предвидимите задължения и с приспадане на всички нематериални активи, включително:

а) изцяло внесения дялов капитал, или, в случая на институция под формата на взаимозастрахователно предприятие, действителните първоначални средства плюс всички сметки на членовете на взаимозастрахователното предприятие, които изпълняват следните критерии:

   i) уставът трябва да предвижда, че от тези сметки могат да се извършват плащания към членовете на взаимозастрахователното предприятие, само когато това не води до спад на наличната граница на платежоспособност под изискваното ниво, или след прекратяване дейността на предприятието, когато всички други негови дългове са уредени;

   ii) уставът трябва да предвижда, че за всяко плащане, посочено в подточка i), извършено за други цели освен индивидуалното прекратяване на членството във взаимозастрахователното предприятие, компетентните органи да бъдат уведомени най-малко един месец предварително и, че те могат в този срок да забранят плащането; и

   iii) съответните разпоредби на устава могат да бъдат изменяни само след като компетентните власти са обявили, че нямат възражение към изменението, без да се засягат изложените в i) и ii) критерии;

б) резерви (законови и свободни), несъответстващи на застрахователните задължения;

в) печалбата или загубата, пренесени след приспадането на дължимите дивиденти; и

г) дотолкова доколкото е разрешено от националното право, резерви от печалби в баланса, когато могат да бъдат използвани за покриване на всякакви загуби, които могат да възникнат, и когато не са оставени за разпределение между членовете и бенефициерите.

Наличната граница на платежоспособност се намалява със стойността на собствените акции, които се притежават пряко от институцията.

3. Държавите-членки може да предвидят наличната граница на платежоспособност да обхваща също:

а) съвкупен привилегирован акционерен капитал и подчинен заемен капитал до 50 % от по-малката стойност на една от следните две величини: наличната граница на платежоспособност и изискваната граница на платежоспособност, не повече от 25 % от която се състои от подчинени кредити с фиксиран падеж, или съвкупен привилегирован акционерен капитал с фиксиран срок, в случай че съществуват обвързващи споразумения, съгласно които в случай на несъстоятелност или ликвидация на институцията подчиненият заемен капитал или привилегированият акционерен капитал се нарежда след

▼M1

вземанията на всички други кредитори и не се изплаща, докато не бъдат уредени всички други неуредени дългове;

б) ценни книжа без определена дата на падежа и други инструменти, включително кумулативни привилегировани акции, различни от посочените в буква а), до максимално 50 % от по-малката стойност на една от следните две величини: наличната граница на платежоспособност или изискваната граница на платежоспособност, за сумата от такива ценни книжа и субординирания заемен капитал, посочени в буква а), при условие че изпълняват следните задължителни условия:

i) те не трябва да бъдат изплащани по инициатива на приносителя им или без предварителното съгласие на компетентния орган;

ii) договорът за емисията трябва да позволява на институцията да отсрочи плащането на лихвата по заема;

iii) претенциите на заемополучателя към институцията се подреждат след тези на всички други кредитори;

iv) документите, които уреждат емисията на ценните книжа, предвиждат, че загубите ще бъдат компенсирани с дълг и неизплатени лихви, като в същото време правят възможно за презастрахователното предприятие да продължи дейността си; и

v) вземат се предвид само напълно внесени суми.

За целите на буква а) подчиненият заемен капитал трябва да отговаря също и на следните условия:

i) може да се взема предвид само напълно внесеният капитал;

ii) за заеми с фиксиран падеж, първоначалният падеж е поне пет години. Не по-късно от една година преди датата на изплащането, институцията предоставя за одобрение от компетентните власти план, от който става видно по какъв начин се запазва наличната граница на платежоспособност или се довежда до изискваното ниво по време на падежа, освен ако обхватът, в който може да бъде включен заемът като компонент на наличната граница на платежоспособност, е постепенно стеснен поне през последните пет години преди датата на изплащането. Компетентните органи могат да разрешат предсрочното погасяване на такива кредити, при условие че е подадено заявление от издаващата институция и наличната граница на платежоспособност няма да спадне под необходимото ниво;

iii) заеми, чийто падеж не е фиксиран, се изплащат само след срок за предизвестие от пет години, освен ако заемите не се считат повече като компонент на наличната граница на платежоспособност или ако специално се изисква предварително съгласие на компетентните власти за предсрочното им изплащане. В последния случай институцията уведомява компетентните власти поне шест месеца преди датата на планираното изплащане, като посочва наличната граница на платежоспособност и изискваната граница на платежоспособност, преди и след изплащането. Компетентните власти разрешават изплащането само когато наличната граница на платежоспособност на институцията няма да падне под изискваното ниво;

iv) заемното споразумение не включва клауза, която предвижда, че при специфични обстоятелства, различни от ликвидиране на институцията, дългът ще бъде изплатен преди договорените дати за изплащане; и

▼M1

v) заемното споразумение може да бъде изменяно, само след като компетентните власти са обявили, че нямат възражения по изменението.

4. По искане от дружеството, с приложени подкрепящи доказателства, до компетентния орган на държавата-членка по произход и със съгласието на този орган, наличните граници на платежоспособността могат също да се състоят от:

а) когато не се практикува цилмериране, или когато ако се практикува, е по-малко от разходи за придобиване, включени в премията, разликата между нецилмерирания или частично цилмерирания математически резерв и математическия резерв, цилмериран с квота, равна на включената в премията добавка за разходи за придобиване.

б) всякакви скрити нетни резерви, резултат от оценката на активите, дотолкова доколкото такива скрити нетни резерви не са от необичайно естество;

в) половината от невнесения акционерен или учредителен капитал, ако внесената част се равнява на 25 % от този акционерен или учредителен капитал, до 50 % от по-малката от следните две величини: наличната и изискваната граница на платежоспособност.

Цифрата, посочена в буква а), не може да превишава 3,5 % от сумата на разликите между съответните капиталови суми от животозастрахователни дейности и от дейности по предоставяне на професионални пенсии, и математическите резерви по всички полици, за които е възможно цилмериране. Разликата се намалява с размера на необезценените разходи за придобиване, отчетени като актив.

5. Комисията може да приема мерки за прилагане, свързани с параграфи 2 - 4, за да отчете развития, които оправдават технически корекции на данните, избираеми за налични граници на платежоспособност.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 21б.

*Член 17б*

**Изисквана граница на платежоспособност**

1. Съгласно член 17в, изискваната граница на платежоспособност се определя, както е предвидено в параграфи 2 до 6 в съответствие със записаните задължения.

2. Изискваната граница на платежоспособност е равна на сумата от следните два резултата:

а) първи резултат:

сума, която отговаря на 4 % от математическите резерви за пряката дейност и активното презастраховане, без да се приспадат презастрахователните цесии, се умножава по съотношението, което не може да бъде под 85 %, валидно за последната финансова година, между математическите резерви, нетни от презастраховане, и брутната сума на математическите резерви;

б) втори резултат:

за полици, при които рисковият капитал не е отрицателна величина, сума, която отговаря на 0,3 % от този капитал, записан от институцията, се умножава по съотношението,

▼M1

което не може да бъде под 50 %, валидно за последната финансова година, между общия рисков капитал, поддържан като задължение на институцията след презастрахователни цесии и ретроцесии, и общия рисков капитал, без приспадане на делът на презастрахователя;

За временна застраховка при смърт с максимален срок три години частта е 0,1 %. За такава застраховка със срок над три години, но не повече от пет, частта е 0,15 %.

3. За допълнителните застраховки, посочени в член 2, параграф 3, буква а), подточка iii) от Директива 2009/138/ЕО на европейския парламент и на съвета от 25 ноември 2009 година относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II) ([1]), изискваната граница на платежоспособност е равна на изискваната граница на платежоспособност за институциите по член 17 г.

4. За операции по капитализацията, посочени в член 2, параграф 3, буква б), подточка ii) от Директива 2009/138/ЕО, изискваната граница на платежоспособност е равна на 4 % от математическите резерви, изчислени в съответствие с параграф 2, буква а).

5. За операциите, посочени в член 2, параграф 3, буква б), точка i) от Директива 2009/138/ЕО, изискваната граница на платежоспособност е равна на 1 % от активите.

6. За застраховки в обхвата на член 2, параграф 3, буква а), точки i) и ii) от Директива 2009/138/ЕО, свързани с инвестиционни фондове, и за операции, посочени в член 2, параграф 3, буква б), подточки iii), iv) и v) от Директива 2009/138/ЕО, изискваната граница на платежоспособност е равна сбора от следните елементи:

а) доколкото институцията носи инвестиционен риск, 4 % от техническите резерви, изчислени в съответствие с параграф 2, буква а);

б) доколкото институцията не носи инвестиционен риск и пренесената сума за покриване на разходите по управление е фиксирана за период, превишаващ пет години, 1 % от техническите резерви, изчислени в съответствие с параграф 2, буква а);

в) доколкото институцията не носи инвестиционен риск и пренесената сума за покриване на разходите по управление не е фиксирана за период, превишаващ пет години, сума в размер до 25 % от нетните административни разходи по този вид дейност за предходната финансова година;

г) доколкото застрахователното предприятие покрива риска смърт, 0,3 % от рисковия капитал, изчислен в съответствие с параграф 2, буква б).

*Член 17в*

**Гаранционен фонд**

1. Държавите-членки могат да предвидят една трета от изискваната граница на платежоспособност, както е определена в член 17б, да представлява гаранционен фонд. Този фонд обхваща елементите, изброени в член 17а, параграфи 2 и 3 и със съгласието компетентния орган на държавата-членка по произход, на елементите по член 17а, параграф 4, буква б).

2. Гаранционният фонд не може да бъде по-малък от 3 000 000 EUR. Всяка държава-членка може да предвиди, че минималният гаранционен фонд се намалява с 25 % в случай на взаи-

([1]) ОВ L 335, 17.12.2009 г., стр. 1.

▼M1

мозастрахователни предприятия и предприятия от взаимозастрахователен тип.

*Член 17г*

**Изисквана граница на платежоспособност за целите на член 17б, параграф 3**

1. Изискваната граница на платежоспособност се определя на базата на годишния размер на премиите или вноските или средната тежест на претенциите за последните три финансови години.

2. Размерът на изискваната граница на платежоспособност е равен на по-високото равнище от двата резултата, посочени в параграфи 3 и 4.

3. Базата на премиите се изчислява при използване на по-високата от брутните осчетоводени премии или вноски, както са изчислени по-долу, и брутните получени премии или вноски.

Премиите или вноските, включително допълнителните, емитирани в рамките на преки сделки през предходната финансова година, се агрегират.

Към тази сума се добавя общата сума на премиите, приети за презастраховане през предходната финансова година.

От нея се изважда общата сума на премиите или вноските, анулирани през предходната финансова година, както и общата сума на данъците и таксите, свързани с премиите или вноските, съставляващи агрегата.

Така получената сума се разделя на два дяла, като първият от тях е от 50 000 000 EUR, а вторият съответства на остатъка; 18 % от първата част и 16 % от втората част се събират.

Така получената сума се умножава по съществуващото съотношение за предходните три финансови години между сумата на останалите застрахователни обезщетения за сметка на предприятието след приспадане на възстановимите суми по презастраховане и сумата на брутните застрахователни обезщетения. Това съотношение не може да бъде под 50 %.

4. Основата на претенциите се изчислява, както следва:

Сумите по застрахователните обезщетения, изплатени по отношение на пряка дейност (без намаляване на застрахователните обезщетения за сметка на презастрахователи и ретроцесионери) през периодите, посочени в параграф 1, се агрегират.

Към тази сума се добавя сумата на застрахователните обезщетения, изплатени по отношение на приети презастраховки или ретроцесии през същите периоди, както и сумата на провизиите за неизплатени застрахователни обезщетения, установени в края на предходната финансова година, както за пряка дейност, така и за приемане на презастраховки.

Впоследствие от тази сума се приспада сумата на застрахователните обезщетения, изплатени през периодите, посочени в параграф 1.

От така получената сума се приспада сумата на провизиите за платими застрахователни обезщетения, установени в началото на втората финансова година, предшестваща последната финансова година, за която има счетоводни отчети, както за пряката дейност, така и за приемането на презастраховки.

Една трета от така получената сума се разделя на две части, първата – до 35 000 000 EUR, а втората представлява разликата; 26 % от първата част и 23 % от втората част се събират.

▼M1

Така получената сума се умножава по съществуващото съотношение за предишните три финансови години между сумата на останалите застрахователни обезщетения за сметка на институцията след приспадане на възстановимите суми по презастраховане и сумата на брутните застрахователни обезщетения. Това съотношение не може да бъде под 50 %.

5. Когато изискваната граница на платежоспособност така изчислена по параграфи 2, 3 и 4 дават резултат, по-малък от изискваната граница на платежоспособност за предходната финансова година, изискването за граници на платежоспособността е най-малкото равно на това за предходната финансова година, умножено по съотношението между техническите провизии за платими застрахователни обезщетения в края на предходната финансова година, и сумата на техническите провизии за платими застрахователни обезщетения в началото на предходната финансова година. В тези изчисления техническите резерви се изчисляват, като се извърши приспадане на презастраховката, а коефициентът не може в никакъв случай да бъде по-висок от 1.

▼B

*Член 18*

**Правила за вложенията**

1. Държавите-членки изискват от институциите, установени на тяхната територия, да инвестират в съответствие с принципа на разумността (*prudent person rule*), по-специално в съответствие със следните правила:

а) активите следва да бъдат вложени най-добре от гледна точка на интересите на членовете и бенефициерите. В случай на потенциален конфликт на интереси, институцията, или структурата, която управлява нейния портфейл, следи инвестициите да бъдат направени единствено в интерес на членовете и бенефициерите;

б) активите следва да бъдат вложени така, че да се гарантира сигурността, качеството, ликвидността и рентабилността на портфейла като цяло.

Активите, съставляващи техническите резерви, следва също да бъдат вложени при условия, съобразени с естеството и продължителността на предвидените бъдещи пенсионни обезщетения;

в) активите следва основно да бъдат вложени на регулирани пазари. Вложенията в активи, които не се търгуват на един регулиран финансов пазар, следва при всички положения да се задържат на едно разумно равнище;

г) вложенията в производни инструменти са възможни, доколкото те допринасят за намаляване на инвестиционния риск или улесняват ефикасното управление на портфейла. Те следва да бъдат оценявани разумно, като се държи сметка за актива, който е в основата им и да бъдат включени в оценяването на активите на институцията. Институцията следва, освен това, да избягва едно прекомерно излагане на рисковете, свързани с една единствена насрещна престация и с други производни операции;

д) активите следва да бъдат правилно разнообразени, за да се избегне прекомерна зависимост по отношение на един актив, на един емитент или на една отделна група предприятия, както и концентриране на рискове в целия портфейл.

Вложенията в активи, издадени от един и същи емитент или от емитенти от една и съща група, не следва да излагат институцията на прекомерна концентрация на рисковете;

▼B

е) вложенията в инструменти, издавани от предприятие осигурител, не следва да надвишават 5 % от целия портфейл и когато предприятието осигурител принадлежи към една група, вложенията в инструменти, емитирани от предприятията, принадлежащи към същата група като предприятието осигурител, не следва да надвишават 10 % от портфейла.

Когато институцията действа за сметка на няколко предприятия осигурители, вложенията в инструменти, емитирани от тези предприятия се правят разумно, като се отчита необходимостта от едно подходящо разнообразяване.

Държавите-членки могат да решат да не прилагат изискванията посочени в букви д) и е) по отношение на вложенията в държавни облигации.

2. Държавата-членка по произход забранява на институцията да сключва заеми или да бъде поръчител на трети лица. Държавите-членки могат все пак да разрешат на институциите да сключват, в изключителни случаи, за целите на ликвидността и временно, някои заеми.

3. Държавите-членки не налагат на институциите, установени на тяхната територия, задължението да правят вложенията си в определени категории активи.

4. Без да се засяга член 12, държавите-членки не подлагат решенията относно вложенията на една институция, установена на тяхната територия или на лицето, което управлява вложенията ѝ, на никакво задължение за получаване на предварително разрешение или редовно уведомяване.

5. При спазване на разпоредбите на параграфи 1—4 държавите-членки могат да подложат институциите, установени на тяхна територия, на по-подробни правила, включително и на количествени правила, ако те са оправдани от гледна точка на разумността, така че да бъде отразен целият комплекс от пенсионноосигурителните системи, управлявани от тези институции.

Държавите-членки могат, по-конкретно, да прилагат разпоредби в областта на вложенията, подобни на тези, предвидени в Директива 2002/83/ЕО.

Все пак, те не пречат на институциите:

а) да влагат до 70 % от активите, представляващи техническите резерви или от целия портфейл за системи, при които инвестиционния риск се понася от членовете в акции, в търгуеми ценни книжа, приравнени на акции и в облигации на предприятия, които се търгуват на регулирани пазари, и да решават сами за относителната тежест на тези ценни книжа в инвестиционния портфейл. Ако обаче това е оправдано от гледна точка на разумността, държавите-членки могат да прилагат долна граница по отношение на институциите, които предоставят пенсионни продукти с гарантиран в дългосрочен план лихвен процент, понасят сами инвестиционния риск и сами осигуряват гаранцията;

б) да влагат до 30 % от активите, покриващи техническите резерви, в активи, деноминирани във валути, различни от тези, в които са изразени задълженията;

в) да влагат активите си на пазарите на рисковите капитали.

6. Параграф 5 не изключва правото на държавите-членки да налагат, също на индивидуален принцип, на институциите, установени на тяхната територия, по-строги правила за вложенията, оправдани от гледна точка на разумността, с оглед, по-специално, на задълженията, поети от институцията.

▼B

7. В случай на трансгранична дейност, като тази, посочена в член 20, компетентният орган на всяка приемаща държава-членка може да изисква разпоредбите, съдържащи се във втора алинея, да се прилагат по отношение на институцията в държавата-членка по произход. В този случай, цитираните разпоредби се прилагат само за частта от активите на институцията, която отговаря на дейностите, осъществявани в съответната заинтересована приемаща държава-членка. Освен това, те се прилагат, само ако същите разпоредби или по-строги разпоредби се прилагат също по отношение на институциите, установени в приемащата държава-членка.

Разпоредбите, предвидени в първа алинея са следните:

а) институцията не влага повече от 30 % от активите си в акции, в ценни книжа, приравнени на акции и дългови ценни книжа, които не се търгуват на един регулиран пазар, или тя влага поне 70 % от своите активи в акции, в ценни книжа, приравнени на акции и дългови ценни книжа, които се търгуват на един регулиран пазар;

б) институцията не влага повече от 5 % от тези активи в акции или в други ценни книжа, приравнени в акции, в облигации, в дългови ценни книжа и в други инструменти на паричния пазар и на капиталовия пазар, произхождащи от едно и също предприятие и не повече от 10 % от тези активи в акции и в други ценни книжа, приравнени в акции, в облигации, в дългови ценни книжа и в други инструменти на паричния пазар и на капиталовия пазар, произхождащи от предприятия, които са част от една и съща група;

в) институцията не влага повече от 30 % от тези активи в авоари, деноминирани във валути, различни от тази, в която са изразени задълженията.

За да гарантира спазването на тези изисквания, държавата-членка по произход може да наложи обособяване на активите.

*Член 19*

**Управление и опазване**

1. Държавите-членки не ограничават свободата на институциите да посочат, с цел управлението на техните инвестиционни портфейли, лица, управляващи вложенията, които са установени в друга държава-членка и са надлежно одобрени за тази дейност в съответствие с Директиви 85/611/ЕИО, 93/22/ЕИО, 2000/12/ЕО и 2002/83/ЕО, както и тези, посочени в член 2, параграф 1 от настоящата директива.

2. Държавите-членки не ограничават свободата на институциите да поверят съхранението на техните активи на депозитари, установени в друга държава-членка и надлежно одобрени за тази дейност в съответствие с Директива 93/22/ЕИО или с Директива 2000/12/ЕО или одобрени като депозитари по смисъла на Директива 85/611/ЕИО.

Настоящият параграф не е пречка за държавата-членка по произход да въведе задължение за посочване на един депозитар или на един пазител.

3. Всяка държава-членка въвежда необходимите мерки, които ѝ дават възможност в съответствие с националното си право, да забрани, по искане на държавата-членка по произход на институцията, и съгласно член 14, свободното разпореждане с активи, държани от един депозитар или от едни пазител, установен на нейната територия.

▼B

*Член 20*

**Трансгранични дейности**

1. Без да се засягат разпоредбите на националното социално и трудово законодателство, свързани с организацията на пенсионноосигурителни системи, включително задължителното членство и разпоредбите, приети в резултат на договарянето на колективните трудови договори, държавите-членки разрешават на предприятията, установени на техните територии, да се ползват от услугите на оправомощени в други държави-членки институции за професионално пенсионно осигуряване. Те разрешават също на оправомощените на тяхна територия институции за професионално пенсионно осигуряване да предоставят услугите си на предприятия, установени на територията на други държави-членки.

2. Институция, която желае да предоставя услугите си на едно предприятие осигурител, установено на територията на друга държава-членка, подлежи на предварителното одобрение от компетентния орган на своята държава-членка по произход, както е предвидено в член 9, параграф 5. Тя съобщава на компетентния орган на държавата-членка по произход, където е одобрена, намерението си да предоставя услугите си на едно предприятие осигурител, установено на територията на друга държава-членка.

3. Държавата-членка изисква институциите, установени на нейната територия, които предвиждат да предоставят услугите си на едно предприятие осигурител, установено на територията на друга държава-членка, да предоставят следната информация в съобщението, посочено в параграф 2:

а) приемащата държава-членка/приемащите държави-членки;

б) името на предприятието осигурител;

в) основните характеристики на пенсионноосигурителната система, която се организира за предприятието осигурител.

4. Когато компетентните органи на държавата-членка по произход са уведомени, както е посочено в параграф 2, и освен ако имат основания да смятат, че административните структури или финансовото състояние на институцията или дори почтеността и компетентността или професионалният опит на ръководителите на една институция са несъвместими с операциите, предлагани в приемащата държава-членка, в срок от три месеца след получаване на уведомлението те съобщават цялата информация, посочена в параграф 3, на компетентните органи на приемащата държава-членка и съответно уведомяват институцията за това.

5. Преди една институция да започне да управлява пенсионноосигурителна система за предприятие осигурител в друга държава-членка, компетентните органи на приемащата държава-членка разполагат с два месеца, считано от получаването на информацията, посочена в параграф 3, за да укажат, когато са налице условията за това, на компетентните органи на държавата-членка по произход, разпоредбите от нейното социално и трудово законодателство, свързани с професионалните пенсии, на които се подчинява управлението на пенсионноосигурителната система за сметка на предприятие в приемащата държава-членка, както и всяка разпоредба, която се прилага в съответствие с член 18, параграф 7 и с параграф 7 на настоящия член. Компетентните органи на държавата-членка по произход съобщават тази информация на институцията.

6. Веднага след получаване на съобщението, посочено в параграф 5, или при липса на такова съобщение от страна на компетентните органи на държавата-членка по произход при изтичането на срока, предвиден в параграф 5, институцията може да започне да управлява пенсионноосигурителната система за сметка

▼B

на предприятие в приемащата държава-членка в съответствие с разпоредбите от социалното и трудовото законодателство на тази държава относно професионалните пенсии, както и с всяка разпоредба, която следва да се прилага съобразно член 18, параграф 7 и параграф 7 от настоящия член.

7. В съответствие с член 11, институциите, действащи за сметка на едно предприятие, установено в друга държава-членка, също са подчинени, по отношение на съответните членуващи осигурени лица, на изискванията за информиране, наложени от компетентните органи на приемащите държави-членки по отношение на институциите, установени на тяхна територия.

8. Компетентните органи на приемащата държава-членка съобщават на компетентните органи на държавата-членка по произход всяко съществено изменение на разпоредбите от социалното и трудовото законодателство на приемащата държава-членка, относимо към системата за професионални пенсии, което би могло да засегне характерните особености на пенсионната система, що се отнася до управлението на пенсионноосигурителната система за сметка на предприятие в приемащата държава-членка, както и на правилата, които следва да се прилагат в съответствие с член 18 параграф 7 и с параграф 7 от настоящия член.

9. Институцията е подложена на постоянен надзор от страна на компетентния орган на приемащата държава-членка, който следи тя да упражнява дейността си в съответствие с разпоредбите на социалното и трудовото законодателство на тази държава-членка, отнасящи се до системите за професионални пенсии, така както е посочено в параграф 5 и е подчинена на задължението за информиране, посочено в параграф 7. Ако този надзор установи нередности, компетентният орган на приемащата държава-членка уведомява незабавно за това компетентния орган на държавата-членка по произход. Компетентният орган на държавата-членка по произход, съгласувано с компетентния орган на приемащата държава-членка, взима необходимите мерки, за да гарантира, че съответната институция ще прекрати констатираното нарушение на социалното и трудовото законодателство.

10. Ако независимо от мерките, взети от компетентния орган на държавата-членка по произход, или поради това, че подходящи мерки не са били взети в държавата-членка по произход, институцията продължава да нарушава приложимите разпоредби на социалното и трудовото законодателство на приемащата държава-членка относно системите за професионални пенсии, компетентните органи на приемащата държава-членка могат, след като информират компетентните органи на държавата-членка по произход, да вземат подходящи мерки, за да предотвратят или да наложат санкции за нови нередности, включително, доколкото това е строго необходимо, да попречат на институцията да предоставя услуги на предприятието осигурител в приемащата държава-членка.

*Член 21*

**Сътрудничество между държавите-членки и Комисията**

1. Държавите-членки следят по подходящ начин настоящата директива да бъде прилагана еднакво, посредством редовен обмен на информация и практически опит, с оглед насърчаването на най-добрите практики в тази област и засилването на сътрудничеството, като така бъдат избегнати нарушенията на конкуренцията и бъдат създадени условия за безпроблемно трансгранично членство.

2. Комисията и компетентните органи на държавите-членки осъществяват тясно сътрудничество с оглед улесняването на надзора над дейностите на институциите за професионално пенсионно осигуряване.

▼B

3. Всяка държава-членка уведомява Комисията за съществените трудности, до които води прилагането на настоящата директива.

Комисията и компетентните органи на съответните държави-членки разглеждат трудностите възможно най-бързо, за да намерят подходящо разрешение.

4. Четири години след влизането в сила на настоящата директива, Комисията представя доклад за:

а) приложението на член 18 и осъществения напредък в приспособяването на националните системи за надзор, и

б) приложението на член 19, параграф 2, втора алинея, по-специално, положението в държавите-членки във връзка с прибягването до депозитари и по целесъобразност, тяхната роля.

5. Компетентните органи на приемащата държава-членка могат да поискат от компетентните органи на държавата-членка по произход да се произнесе по обособяването на активите и задълженията на институцията, така както е предвидено в член 16, параграф 3 и в член 18, параграф 7.

▼M1

*Член 21а*

**Преразглеждане на размера на гаранционния капитал**

1. Сумата в евро, предвидена в член 17в, параграф 2, се преразглежда ежегодно от 31 октомври 2012 г., за да бъдат отчетени промените в хармонизирания индекс на потребителските цени на всички държави – членки, както е публикуван от Евростат.

Сумата се адаптира автоматично, като се увеличи базовата сума в евро с процентната промяна на този индекс за периода от 31.12.2009 г. до датата на преразглеждането и се закръгли до число, кратно на 100 000 EUR.

Размерите не се адаптират, ако процентното изменение след последното адаптиране е под 5 %.

2. Комисията информира ежегодно Европейския парламент и Съвета за промяната и актуализираната сума, посочени в параграф 1.

*Член 21б*

**Процедура на комитет**

1. Комисията се подпомага от Комитета за европейско застраховане и професионални пенсии, създаден с Решение 2004/9/ЕО на Комисията ([1]).

2. При позоваване на настоящия параграф се прилагат член 5а, параграфи 1- 4 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО във връзка с разпоредбите на член 8 от него.

▼B

*Член 22*

**Прилагане**

1. Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива до 23 септември 2005 г. Те незабавно информират Комисията за това.

([1]) ОВ L 3, 7.1.2004 г., стр. 34.

▼B

Когато държавите-членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки уведомяват Комисията за текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

3. Държавите-членки могат да отложат до 23 септември 2010 г. прилагането на член 17, параграфи 1 и 2 по отношение на институциите, установени на тяхна територия и които към датата, посочена в параграф 1 от настоящия член не разполагат със задължителния минимален размер собствени средства, изискуеми по силата на член 17, параграфи 1 и 2. Независимо от това, институциите, които желаят да управляват системи за професионално пенсионно осигуряване на трансгранична основа по смисъла на член 20, могат да го правят само, при условие че отговарят на разпоредбите на настоящата директива.

4. Държавите-членки могат да отложат до 23 септември 2010 г. прилагането на член 18, параграф 1, буква е) по отношение на институциите, установени на тяхна територия. Независимо от това, институциите, които желаят да управляват системи за професионални пенсии на трансгранична основа по смисъла на член 20, могат да го правят само, при условие че отговарят на разпоредбите на настоящата директива.

*Член 23*

**Влизане в сила**

Настоящата директива влиза в сила от деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз.*

*Член 24*

**Адресати**

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.